

2 (Hagrosrat. *ibidem*).

Τὰ μὲν ἔμοῦ διαλύσαντος, δύο τάλαντα καὶ τριάκοντα
μνᾶς, τὰ δὲ τοῦ γεωργοῦ παρεγγυηθέντος.

V

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΤΑΣ ΠΕΡΙ ΧΩΡΙΟΥ

(Dion. Halic. *De Isaeo* c. 10, p. 603; cf. p. 605 et c. 14,
p. 612).

Ἑπόθεσις

Ὁ δὲ Ἰσαῖος ἐν ἀμφισθητήσῃ χωρίου τοῦ ὑπὸ τῶν
δημοτῶν κατεσχημένου, οἷς τὸ χωρίον ὑπέκειτο, ταύτη
χρῶμενον εἰσάγει τῇ ἀρχῇ.

1 Μάλιστα μὲν ἐβουλόμην, ὦ ἄνδρες δικασταί, μηδ' ὑφ'
ἐνὸς ἀδικεῖσθαι τῶν πολιτῶν, εἰ δὲ μή, τοιούτων ἀντιδίκων
τυχεῖν, πρὸς οἷς οὐδὲν ἂν ἐφρόντιζον διαφερόμενος. Νῦν δέ
μοι πάντων πραγμάτων λυπηρότατον συμβέβηκεν· ἀδικοῦ-
μαι γὰρ ὑπὸ τῶν δημοτῶν, οἷς περιορᾶν μὲν ἀποστεροῦν-
τας οὐ βᾶδιον, ἀπέχθεσθαι δὲ ἀηδές, μεθ' ὧν ἀνάγκη καὶ
〈θύειν καὶ〉 συνουσίας κοινὰς ποιεῖσθαι. 2 Πρὸς μὲν
οὖν πολλοὺς χαλεπὸν ἀντιδικεῖν· μέγα γὰρ μέρος συμβάλ-
λεται 〈τὸ〉 πλῆθος αὐτοῖς πρὸς τὸ δοκεῖν ἀληθῆ λέγειν·
ὁμῶς δὲ διὰ τὸ πιστεύειν τοῖς πράγμασι, πολλῶν μοι καὶ